

A Breuer Házaspár

A feleségem, Lövith Margó szüleit ábrázolja a kép. Sajnos nem emlékszem a nevükre. Pontosan a házasság napján készülhetett 1919-ben. Debrecenben készülhetett a fénykép, ott születtek a gyerekeik. Öt gyerekük született. 1925-ben született Margó, a feleségem. Margó proletárcsaládból való volt. Szegény és nagyon vallásos asszony volt az anyja, szépen nézett ki fényképen. Az apja kőműves volt vagy szobafestő, az asszony pedig mosott, meg a gyerekeket nevelte. Az apja már akkor meghalt tüdővészben, amikor Margóék még gyerekek voltak, s anyagilag teljesen tönkrement a család. Két fiútestvére volt, az öccsét, Sanyit elvitték egy lágerbe, s nem jött vissza. A bátyja, Ernő cipész lett Budapesten. Nem nősült meg. Olyan ügyes volt, hogy a deportálás alatt

végig csellengett Budapesten magyar honvéd öltözetben, s nem deportálták. Vele Izraelben ismerkedtem meg később. Két leánytestvére volt: Rózsi, a nagyobbik és Évi, a kisebbik. Az özvegyasszony beadta a két kisebb leányát a budapesti Izraelita Leányintézetbe [Pesti Izraelita Nőegylet Országos Árvaháza]. Margó olyan tíz-tizenkét éves lehetett, Évi olyan öt-hat, és ott nevelkedtek egészen a deportálásig. Rózsi nem volt iskolázott nő. Mosónő lett, házhoz járt és mosta a ruhákat, aztán később egy szállodában is dolgozott. Férjhez ment egy zsidó pasashoz, aki kereskedelemmel foglalkozott, lovakkal és szekérrel szállított, de olyan vallásos volt, hogy cicessel járt. Rózsi is nagyon vallásos volt, de rosszul élt a férjével. Lett két gyerekük. Rózsit az anyjával együtt eldeportálták Ausztriába. Az anyja ott megbetegedett és elpusztult. Rózsi visszakerült Budapestre.